

GAME OF LUCK

Az egykori szegedi egyetemista, Pál Attila, kevésbé ismert okokból sok barátjának csak Danceman, ma már nem más, mint a Trónok harca és Harry Potter statisztája, a legújabb Bridget Jones naplója egymondatos szereplője, és nem mellesleg London egyik legjobb olasz éttermének főszakácsa. Hogy hogyan lesz valaki történelem-bolgár szakkal kőműves, hegesztő-lakatos, szakács, majd az önmagát egyszer csak Kit Harrington vagy éppen René Zellweger mellett találó, egyébként profi pizzatrükkökben jártas head chef, arról a vártnál is meglepőbb dolgokat mesélt nekünk a „menthetetlenül” szerencsés volt Móra kollégista.

Hogyan kerültél Szegedre egyetemre?

Érettségi után kihagytam négy évet, aztán mivel egyre több barátom tanult tovább, rájöttem, hogy nekem is mennem kell, mert lemaradok. Felvételiztem a töri szakra, ahová az első évben nem vettek fel, mert annyira izgultam a felvételin, hogy nem tudtam megszólalni, de másodjára már sikerült.

Melyek a legszebb emlékeid hallgató korodból?

Ezeket az emlékeket főként a Móra Ferenc Szakkollégiumban töltött évekből tudnám felidézni. Nagyon jó kis bulis társaság gyűlt ott össze '97-ben, amikor bekerültem. Számomra - ahogy bizonyára mindenki számára - az én generációm volt a legjobb.

Később miért döntöttél úgy, hogy Nagy-Britanniában folytatod az életed?

Törin a tanárszakot csak elkezdtem, de aztán rájöttem, hogy nem nekem való, nem végeztem el. Úgy gondoltam, hogy egy történelem és egy mellette lévő bolgár szakkal nem találhatok sokféle, a

szakterületembe vágó munkalehetőséget, így nem is kerestem, hanem Győrbe költöztem és Németországból behozott termékekkel kereskedtem.

EGYSZER KAPTAM EGY TELEFONT EGY BARÁTOMTÓL, HOGY LENNE HELY ÍRORSZÁGBAN ÖT ÉPÍTŐIPARI SEGÉDMUNKÁSNAK, ÉN PEDIG BELEVÁGTAM KALANDVÁGYBÓL ÉS SZÓLTAM MÉG NÉGY BARÁTOMNAK, HOGY MENJÜNK. Nem volt tehát semmiféle elhatározás, véletlenül jött a lehetőség, amit én megragadtam.

Mi történt azóta?

Két évig ott dolgoztam, házakat építettünk, romboltunk, letettem egy-két targoncavizsgát, ezáltal utána tudtam dolgozni raktár-épületekben is, majd felvettek egy acélipari céghez, ahol elkezdtem hegesztőnek tanulni, végül hegesztő és lakatos lettem. Soha nem volt előtte ilyen szakmám. Ezzel bejártam Angliát és Skóciát is, mert a cég sokfelé szállított. Nagyon kalandos időszak volt, sokat tanultam. Utána jött a recesszió, összeomlott az egész cég, én pedig felvételiztem a Pizza Express nevű láncolathoz, ahová

felvettek egy négyórás próbanap után. Négy és fél évet töltöttem ott, kitanultam a pizzakészítés minden csínját-bínját, majd az ottani főszakáccsal – akivel nagyon jó barátok lettünk - nyitotunk egy éttermet, mi voltunk a főszakács és a másodfőszakács, csak a tulajdonosok nem. Ezen a helyen, Belfastban kezdtek el látogatni a Trónok harcás arcok, mert az étterem szemben volt az ő szálláshelyükkel, az Európa Hotellel, ami egyébként a világ legtöbbször, összesen 36-szor felrobbantott hotele, mert a zűrés időszakban ott szállt meg az összes angol politikus, az IRA pedig mindig felrobbantotta, aztán mindig újraépítették. **A TRÓNOK HARCÁSOK NYILVÁN ÁTJÖTTEK, KIPRÓBÁLTÁK A PIZZÁT, EGYRE JOBBAN TETSZETT NEKIK, TÖRZSVENDÉGEK LETTEK, ÍGY ISMERTEM MEG ŐKET.**

„Trónok harcások” alatt a stábot érted, vagy a színészeket is?
Színészeket is. Nagyon jókat lehetett velük beszélgetni, jófejek voltak, de ennek igazából nincsen semmi köze ahhoz, hogy a Trónok harcába bekerültem.

Na, akkor ezt is bontsd ki!

Ők odajártak, beszélgettünk, nekem eszembe sem jutott, hogy szerepeljek a sorozatban. Egyszer csak beállított hozzám egy ír férfi az étterembe, Dublinból jött, és mondja, hogy most jön a Trónok harca forgatásról. Mondom „Hogy kerültél te oda”? **ELKEZDETT MESÉLNI AZ EXTRAS NI NEVŰ OLDALRÓL, AMIN KERESZTŰL STATISZTÁKAT KERESNEK ANGLIÁBAN.** Regisztrálsz, bekerülsz egy adatbázisba, amelyben producerek, rendezők böngésznek. Persze válaszolni kell egy csomó kérdésre, mint például, hogy mihez értesz, tudsz-e lovagolni, tudsz-e íjászcodni, milyen hangszeren játszol, attól függően, hogy milyen filmhez milyen statisztá kell. Akik keresgélnek, eldöntik, hogy tetszik-e a karaktered erre vagy arra a szerepre. A srác megadta tehát az oldal a címét, én regisztráltam, egy hónap múlva pedig hívtak a Trónok harca forgatásra.

Szerinted téged milyen tulajdonságaid alapján választottak?

Először azt hittem, hogy lovas szerepet kapok, mert tudok lovagolni, végül nem úgy alakult. Vártam olyasmit is, hogy zsonglőr-ködni kell, de erre sem volt szükség. Kardvívást is tanultam, lehet, hogy az is szerepet játszott a kiválasztásban, nem tudom. Igazából Belfastban nem olyan nehéz dolog bekerülni egy ilyen forgatásra. Magyarországon erre úgy reagálnak, hogy „Nézz már oda, ő szerepelt a Trónok harcában, nem hiszem el!”, de kinn úton-útfélen összefuthatsz például Kit Haringtonnal vagy a többi színésszel, akik ott isznak, billiárdoznak a pubokban. Csinálhatsz velük fotókat, jófejek, nincsenek sztárallűrjeik. Innen nézve más az egész, mint otthonról.

Melyik volt a legemlékezetesebb jelenet, amiben eddig szerepeltél?

Mindenféleképpen a bordélyházas jelenet az ötödik évad negyedik epizódjában, amikor a Főveréb egyik pribékje voltam, egy olyan típusú, tiszta életű szerzetes, aki utál mindenkit, aki szereti az életet, főként annak a kéjenc oldalát. Pont emiatt törtünk be egy bordélyházba, ahol egy orgia szemtanúi voltunk. A szereplők nagy része teljesen meztelen volt, nekünk pedig le kellett rángatnunk a földre a kéjnőket és a férfiakat. Kalandos volt, hogy egyik két lány a szünetben is meztelenül maradt, amikor elmentünk kajálni vagy ittunk egy kávé. Elsőre megnézted a csajokat, de nem nagyon tudtál ezzel foglalkozni, mert annyira professzionális volt a légkör, hogy egy idő után ez nem volt lényeges.

MEGMARADT AZ IS, AMIKOR EGY JELENET VÉGÉN A RENDEZŐ, A PRODUCER LEÁLLÍTTATÁK A KAMERÁT, HOGY VALAMI MÉG NEM JÓ, NEM STIMMEL AZ EGÉSZ, ÉS MEGKÉRDEZTÉK A VÉLEMÉNYÜKET, hogy akkor ezt most hogy kéne, mert visszaneztük, és nem oké. Nem határolódtak el tőlünk amiatt, hogy mi csak statiszták vagyunk.

Kedvet kaptál-e ahhoz, hogy ezzel folyamatosan foglalkozz?

Ezt most is folyamatosan csinálom, és ha továbbra is adódnak ilyen lehetőségek, az nagyon jó lenne nekem. **NEMRÉG A LEGÚJABB BRIDGET JONESBAN FORGATTAM, AMI TAVASSZAL FOG KIJÖNNI. EGYÜTT JÁTSZOTTAM COLIN FIRTH-Tel, PATRICK DEMPSEYVEL ÉS RENÉ ZELLWEGERREL, ÉS EGY MONDATOM IS VAN EBBEN A FILMBEN.** Nemsokára megyek az új Harry Potter forgatására, ahol egy 1920-as brit desszantos 20 kilós öltözékét kell majd hordanom millió táskával együtt. Ez minden héten egy-két napot jelent, és elég jól fizet.

Ha most valaki azt mondaná, hogy holnaptól már ne statisztaként, hanem színészként szerepelj, mi lenne a válaszod?

Lehet így álmodozni, de én nem teszem. **EZ EGY HOBBI, AMIT HETI EGY-EGY NAP PÉNZ NÉLKÜL IS CSINÁLNÉK, NAGYON JÓ BULIKKAL, JÓ HANGULATTAL. A SZÍNÉSZKEDÉSTŐL MÉG NAGYON MESSZE VAN EGY STATISZTA, PERSZE ELŐFORDULHAT, HOGY VALAKI KINÖVI MAGÁT A VÉLETLENEK SOROZATA VAGY A TEHETSÉGE ÁLTAL. ÉN NEM NAGYON TÖREKSZEM ILYESMIRE, PONT ELÉG ÜTŐS, HOGY FŐSZAKÁCS VAGYOK LONDON EGYIK LEGELEGÁNSABB OLASZ ÉTTERMÉBEN.** Ha véletlenül összejönne, hogy színész legyek, akkor persze mennék, de most nagyon meg vagyok elégedve a karrieremmel. Ez kicsit olyan, mintha egy vadászpilótától megkérdeznéd, hogy mi lenne, ha valaki felajánlaná, hogy asztronauta lesz. Ha összejön, összejön, de ezért nem harcolok, a statiszta munka az „just for fun”.

Hogyan lettél főszakács?

Ez is véletlenek által jött össze, de az egész életem tele van véletlenekkel. Jól jönnek egyébként, mert nagyon szépen lehet őket használni.

Másodfőszakács voltam Belfastban, aztán elmentem egy olasz srácnak segíteni egy házhoz szállító céghez. Ebben az időszakban valaki küldött egy LinkedIn meghívót, visszaigazoltam, de nem foglalkoztam a dologgal. Ami ezután jön, abból kiderül,

hogy tulajdonképpen a Trónok Harcának köszönhető, hogy most főszakács vagyok.

Egy forgatáson ismerkedtem meg egy pasival, aki a Rolls-Royce Company projektmenedzsere. A két nap alatt nagyon jóban lettünk, majd ő visszajött Angliába, én pedig Belfastban maradtam. Megtalált a LinkedIn-en, és elkezdett így beerősíteni. Kiegészítette a szakmai profilomat a pizzakészítéssel, a vendéglátóiparral, a menedzsmenttel, majd én is feltöltöttem egy kezdetleges CV-t, a fotómat, a pizzakreációról készült képeket. Ennek hatására keresett meg egy ügynökség Londonból, hogy lenne itt egy főszakácsi állás, évi több tízezer fontért, vállalnám-e. Nagyon gondolkodtam, hogy Londonba költözzek-e, de mondom ennyi pénzért, miért ne.

Az ügynöknővel csináltunk egy skype interjút, elküldtem a CV-met, ő visszaküldte kijavítva: csinált egy olyan szenzációsat, hogy egyből alkalmaznám magamat. Kellett még a tulajnak, hogy milyen pizzatrükköket csinálok, ezt fölvettem, elküldtem, két óra elteltével pedig üzent, hogy hétfőn látni akar. **EZEN A DECEMBERI HÉTFŐN, EGY NEGYVENÖT PERCES INTERJÚ UTÁN MEGKAPTAM A FŐSZAKÁCSI ÁLLÁST LONDONBAN.**

Mindez tehát a véletlenek sorozata. Ha úgy nézzük, akkor ha nincs a Trónok Harca, nincs London, és nem dolgozom itt.

Nagyon szerencsés vagy, de jól ki is használod az adandó alkalmakat.

Ha adódik egy ilyen helyzet, akkor azt meg is kell ragadni. Imádom. Az életem tényleg tele van szerencsés fordulatokkal, már gyerekkoromban is észrevettem. Kicsit léhűtő voltam, így el is szalasztottam millió, de millió lehetőséget, de az utóbbi években **ÚGY VOLTAM VELE, HOGY HA MÁR ENNYIRE JÖNNEK CSÖSTÜL, HA MÁR NEM TUDOM MEGÁLLÍTANI ŐKET, MERT EGYSZERŰEN MEGÁLLÍTHATATLANOK, AKKOR CSINÁLJUNK VELÜK VALAMIT, ÉS MOST CSINÁLTAM IS.**